

Beløb, der blev anvendt dertil, kunde dækkes af Driften eller ej. Men efter min Mening er det her, Kræftskaden ligger.

Det hænder jo, at Ministrene bliver interviewede, og jeg har ogsaa lagt Mærke til, at Tidsskriftet „Sund Sans“ har interviewet den højtærede Erhvervsminister om Beværterloven. Og den højtærede Minister har svaret, at han ansaa Beværterloven for en daarlig Lov, ikke blot paa det Punkt, hvorom her var Spørgsmaal; han kan ikke indlade sig paa at forklare, hvad det var, men siger, at siden han blev Erhvervsminister, har han maattet beskæftige sig meget med denne Sag, ogsaa med Forarbejder til Ændringer; „men om dette Arbejdes Karakter kan De ikke faa nogen Oplysning forud for alle andre. Og De kan heller ikke faa at vide, om Ændringsforslag overhovedet kan ventes fremsat i den nærmeste Fremtid.“ Og han føjer til: „Det er vanskeligere at samle Flertal for gode Ændringer til en daarlig Lov end at faa Flertal for en slet Lov, der udgives for at være høj Moral.“ Jeg vil gerne spørge den højtærede Erhvervsminister, hvilke Ændringer det er, han tænker paa eventuelt at foreslaa, idet jeg ser saaledes paa denne Lovgivning, at Beværterloven af 1924 er en Fortsættelse og Udvikling af Loven af 1912 til Støtte og Fremme af Ædruelighedsarbejdet i vort Folk. Og jeg vilde nødig have, at der skulde fremkomme Ændringer, som kunde svække de gode Bestemmelser i denne Lov. Derfor vil jeg, som sagt, tillade mig at spørge Ministeren: Har Ministeren i det hele taget i Sinde at foreslaa Ændringer i denne Lov, og hvilke er disse Ændringer?

Endelig vil jeg henstille til Ministeren, at han, for at blive fri for alle disse Besværligheder, lod denne Lov overgaa til Indenrigsministeriet, hvor mange mener den naturligt hører hjemme. Saa kunde Ministeren blive fri for alle de Bryderier, der er med at foreslaa Ændringer i Loven. Jeg tror, at der tidligere har været rettet Henstilling til Ministeren i saa Henseende, og jeg vil føje min Henstilling og Anbefaling til.

Samtidig har jeg en Henstilling til den højtærede Justitsminister. I Beværterlovens § 23 findes der en Passus, ifølge hvilken der ikke maa gives Tilladelse til Udskænkning af stærke Drikke i Kommuner, hvor der i øvrigt ingen Ret haves til Udskænkning af stærke Drikke. Da det nu er mig bekendt, at der findes en Politikreds, hvor en saadan Tilladelse er givet, og hvor Politimesteren, efter hvad der er meddelt

mig, formener, at Loven skulde forstaaes, som om han har Ret til at give denne Tilladelse, saa vil jeg henstille til den højtærede Minister at undersøge dette Forhold. Jeg mener at vide, at Ministeren har faaet Meddelelse om denne Sag, men skulde Ministeren ikke have faaet Meddelelse om, hvor det er, staaer jeg selvfølgelig til Tjeneste med Oplysninger i saa Henseende.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Jeg ser, at det ærede Medlem overfor de jydsk Landboforeningers Delegeretmøde har fremsat en Udtalelse angaaende de Forhøjelser, som Overskyld-Raadet har foretaget med enkelte Kommuner og forskellige Grupper indenfor de enkelte Landsdele. Det ærede Medlem siger i denne Udtalelse, at Vurderingerne til Ejendomsskyld er løftet med 10—15 pCt., og han føjer til: „Ud fra en altid meget mangelfuld Salgsstatistik kan Finansministeren formentlig hævde, at der ikke handles imod Loven, men Forhøjelserne synes mig at stride mod al sund Sans.“ Jeg tror, at denne Udtalelse mere bunder i en Misforstaaelse, thi Forholdet er jo det, at disse Ejendomme, som bliver hævet — det være sig enkelte Kommuner eller enkelte Grupper af Ejendomme indenfor en Kommune — staaer for lavt, baade i Forhold til deres Pris i Handel og Vandel og i Forhold til de andre vurderede Ejendomme. En af Overskyld-Raadets Hovedopgaver er jo netop at skaffe Ensartethed til Stede, og gør man ikke det, saa vil det betyde, at alle de Ejendomme, der er vurderet rigtigt, forholdsvis kommer til at betale for meget i Skat i Sammenligning med de andre. Det Prisniveau, der gaas ud fra, er jo det, der forelaa pr. 1. Januar 1924, og det, det gælder om, er, at alle Ejendomme rettes ind efter dette Prisniveau, saaledes at der tilvejebringes Ensartethed. Jeg kan neppe tro, det ærede Medlem kan have noget herimod. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at den Vurdering, som er sat, er saa ædruelig, at Handelsprisen vil ligge ikke ubetydeligt over Vurderingsprisen, hvad den efter min Mening ogsaa skal gøre, thi Vurderingssummen vil, naar der vurderes rigtigt, altid komme til at ligge under Salgsstatistikken. Men jeg vil føje til, at jeg er selvfølgelig ikke blind for, at det vil blive en meget haard Beskatning, der vil ramme de paagældende Grupper af Ejendomme; det er jo væsentlig Smaaejendomme, Huse og Smaagaarde, som bliver hævet mest, fordi de ligger længst under Salgsstatistikken, altsaa længst borte fra Værdien i Handel og Vandel. Men det er ikke Overskyld-